

„LEGYETEK HÁT TÖKÉLETESEK, AMINT MENNYEI ATYÁTOK TÖKÉLETES!” (MT. 5:48)

HARMADI PÉNTEKI ENGESZTELÉS
2017. MÁJUS

MEGHÍVÁS A TÖKÉLETESSÉGRE
8. RÉSZ

A TÖKÉLETESSÉG KILENCEDIK SZINTJE
A TELJES LEVÁLÁS-FÜGGETLENSÉG (LELKI SZABADSÁG) SZINTJE

2004. július 13.

„Boldog vagyok, hogy július havában hozzátok küldtek engem, hogy tanítsalak titeket a tökéletességre vezető útról. Isten barátai, a tökéletesség egy olyan felhívását, amelyre szükséges, hogy válaszoljatok. Tökéletesnek kell lennetek, miként Mennyei Atyátok is tökéletes. Minden ember meghívást kapott arra, hogy tökéletes legyen. Aki visszautasítja ezt a meghívást, az a kárhozat útján halad, s csak önmagát hibáztathatja veszte miatt, hiszen minden megadatott nektek, ami üdvözségetekhez szükséges. Nézzétek, Jézus még mindig küldi hozzátok szentjeit, hogy egyre többen részesüljete a szükségesekből. Hallgassatok hát a tökéletességre meghívó szavára, testvéretek, Páduai Szent Antal vagyok.

Azért jöttem, hogy nektek adjam a tökéletesség kilencedik szintjét, a **Teljes Leválás-függetlenség (lelki szabadság) Szintjét**. A megaláztatások kohójában a Szárazság Legfőbb Órájának szintjén, az ember megtisztul, hogy elérhesse a tökéletesség magasabb szintjét. Itt az ember lelke megtapasztalja a szabadságot és az igaz békét, mert a három ellenségnek, amely küzdött vele, kevesebb ereje és hatalma van, hogy cselekedjen, ezen a szinten. Kevesebb az erejük, hogy ártani tudjanak, mert az ember lelke küzd annak szabadságáért, s tudnotok kell, hogy a szabadság béke.

A lélek küzd, hogy kiszabadítsa önmagát a saját maga, a világ, és a sátán fogságából. Úgy történik mindez, mint amikor az ember elhatározza, hogy saját családot alapít, és keményen dolgozni kezd függetlenségéért családtagjai között. Az ember lelke erősen harcol, ezen a szinten, hogy szabaddá tegye magát attól a szolgai függőségtől, amely önmagához láncolja. Olyannak tekinthető ez a szint, mint a házasság előkészítésének a szintje. Mit gondoltok, mi történik a házasság kezdetén? **Szétválás és egyesülés**. A párok leválnak szüleikről, és összekapcsolják magukat egymással, hogy egy egészet alkossanak.

Krisztus barátai, értsétek jól, hogy mi történik a párral. Amint láthatjátok, nem egyszerű az elválás. A szent hittal rendelkező asszony házassága napján könnyeket hullajt majd, amiért el kell válnia családjától. Bizony, könnyecseppek gördülnek majd le orcáján, amiket férje szeretete fog majd letörölni, s megvigasztalja majd őt. S ugyanez történik a férfival is. Egyetlen vigaszuk az egymás iránt érzett szerelmük lesz. A szeretet ad békességet nekik. Nos, ti most házasodtok a Szeretettel, s hasonlóan a párhoz, lelketeknek sem könnyű, nem egyszerű az igaznak, aki el akar szakadni családjától, önmagától, a világtól, és a sátántól, hogy összeházasodhasson a Szeretettel. Amint látjátok, csak a szeretet köti össze őket. Szenvednek, hogy szerethessenek, csak a szeretet képes segíteni az embernek, hogy kihúzza magát az önmaga, a világ, és a sátán fogságából. Az embernek szükséges, hogy szenvedjen, hogy szeresse Istent. Az ember addig nem tud független lenni, amíg nincs birtokában a szeretet szintjének, amely képessé teszi majd őt, hogy elszakadjon önmagától, a világtól, és a sátántól.

Ha elérkezik bánatkönnyekkel az ilyen szeretet, Isten, az igaz Vőlegény vigaszt nyújt majd, s az ember végérvényesen összekötheti életét Istenével. Ez a szent házasság a szeretettel való egyesülést jelenti, mert Isten a Szeretet.

Krisztus barátai, fogadjátok el Istenetek kérését, ígérjétek meg neki a házasságot, ragadjátok meg szeretetét, és szakadjatok el a hiábavalóságoktól. Fogjátok meg a Szeretet kezét, és keljetez egybe Vele. Elnyeritek majd az igaz szabadságot, és békét. Most távozom tőletek, hogy Krisztus áldását adja rátok.”

ELMÉLKEDÉS

Róm.8,¹⁹Maga a természet sóvárogva várja Isten fiainak megnyilvánulását. ²⁰A természet ugyanis mulandóságnak van alávetve, nem mert akarja, hanem amiatt, aki abban a reményben vetette alá, ²¹hogy a mulandóság szolgáló állapotából majd felszabadul az Isten fiainak dicsőséges szabadságára. ²²Tudjuk ugyanis, hogy az egész természet (együtt) sóhajtozik és vajúdik mindmáig. ²³De nemcsak az, hanem mi magunk is, akik bensőnkben hordozzuk a Lélek zsengejét, sóhajtozunk, és várjuk a fogadott fiúságot, testünk megváltását. ²⁴Mert megváltásunk még reménybeli. Az a remény viszont, amit már teljesedni látunk, többé nem remény. Amit valaki lát, azt reméli? ²⁵Ha tehát reméljük, amit nem látunk, várjuk állhatatosan. ²⁶Gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közben értünk, szavakba nem önthető sóhajtozásokkal. ²⁷S ő, aki a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek gondolata, mert Isten tetszése szerint jár közben a szentekért. ²⁸Tudjuk azt is, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik, hiszen ő saját elhatározásából választotta ki őket. ²⁹Akiket ugyanis eleve ismert, azokat eleve arra rendelte, hogy Fiának képmását öltse magukra, így lesz ő elsőszülött a sok testvér között. ³⁰Akiket előre erre rendelt, azokat meg is hívta, akiket meghívott, azokat megigazulttá tette, akiket pedig megigazulttá tett, azokat meg is dicsőítette. ³¹Mire következtethetünk ebből? Ha Isten velünk, ki ellenünk? ³²Aki saját Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért áldozatul adta, hogyan ajándékozna nekünk vele együtt mindent? ³³Ki emel vádat Isten választottai ellen? Isten, aki a megigazulást adta? ³⁴Ki ítél el? Krisztus Jézus, aki meghalt, sőt fel is támadt, és az Isten jobbján közbenjár értünk? ³⁵Ki szakíthat el bennünket Krisztus szeretetétől? Nyomor vagy szükség? Üldöztetés vagy éhínség, ruhátlanság, életveszély vagy kard? ³⁶Amint meg van írva: Minket minden időben teérted irtanak, s vágójuhok módjára tartanak. ³⁷De mindezeket diadalmaskodunk őáltala, aki szeret minket. ³⁸Biztos vagyok ugyanis benne, hogy **sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmasságok, ³⁹sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat bennünket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van.**

Ez a szint a szent vértanúk szintje, akik életüket adták a Krisztusba vetett hitükért. A világ semmisségéről szerzett ismeret, amelyet az ezt megelőző szinten szerzett az ember, segít elválni a hiábavaló kötődésektől. Az elszakadás fájdalmas ugyan, de szükséges, ahhoz, hogy szabadon tudjuk szeretni az Istent, hogy a teremtményekhez fűződő helytelen ragaszkodásunk béklyóit levessük magunkról. Ahhoz, hogy szabadok legyünk szükséges meglelnünk egy nagyobb Szeretetet, engednünk kell, hogy Jézus szeretete magához vonzzon minket. Jézusnak ez a mindent és mindenkit magához vonzó szeretete rendelkezik kizárólag azzal az erővel, amely képes minket kihúzni világi ragaszkodásunkból és közelebb vonni magához minket. Emiatt képes az ember elhagyva mindent követni Jézust. Az ilyen ember számára a világ semmi, de Jézus a minden. Örömük, békéjük, meglegedettséjük lesz Krisztus.

Krisztus:

„Önmagatoktól, a világtól, és a sától való elszakadás a lélek szabadsága. Ez adja meg a lelki békét, és ez teszi az embert bölcsé. Frigyre lépek mindazokkal, akik epekednek szeretetem után. Melegedésük, örömük és boldogságuk lesznek. Én leszek az ő békéjük. Így hát megáldalak titeket, az Atya, a Fiú, és a Szentlélek nevében! Ámen”

IMA:

Ó Uram, tedd szabaddá szívemet minden helytelen, megkötözö ragaszkodástól, kötődéstől, amely a világhoz és a teremtményekhez fűz. Növelj szeretetedet szívemben, hogy legyőzhessem rendetlen érzelmeimet, féktelen szenvedélyeimet, amelyeket a teremtett dolgok iránt tanúsítok. Inkább a Te rabszolgád legyek, mint a világé. Jézus, légy az enyém teljesen, s te légy az én mindenem! Ámen